

Sopåkarnas enighet gjorde vild strejk effektiv

Sopåkarna i Stockholm är tillbaka på jobbet efter en intensiv vild strejk.

Det nya avtalet ska innehålla ett tak för hur mycket sopor som får bäras varje dag: en seger för sopåkarnas kroppar.

Det är tisdag morgon och sopåkarnas reflexjackor skimrar i morgonsolen när de samlas för strejkmöte utanför återvinningsstationen i Högdalen i södra Stockholm. Efter en kort diskussion och omröstning ringer en av strejkledarna upp arbetsgivaren. Först uppstår en stunds väntan – sedan bryter jublet ut. Det meddelas att företaget har gett med sig och att sopåkarna har fått igenom sina krav: poängsystemet blir kvar och ett belastningstak införs för hur mycket arbete som maximalt får utföras under en dag.

På någon minut har alla sopåkarna gett sig iväg in mot stan för att återuppta sophämtandet.

En av dessa är Jonatan Källman. Efter den korta strejken som inleddes i fredags i förra veckan beskriver han känslan att få börja jobba igen som ”hur skönt som helst”.

Enligt Jonatan Källman och de andra sopåkarna har arbetsgivaren nu givit ett muntligt löfte om att acceptera de krav som ställts, även om detaljerna kommer att behöva diskuteras.

– För oss är det början till en drägligare vardag där vi får betalt för vad vi gör. Med belastningstaket innebär det att vi får mindre lön, men också mindre jobb vilket gör att vi kan jobba mer effektivt och ergonomiskt.

Detta har varit en av de viktigaste frågorna i konflikten – att minimera skadorna på kroppen i det hårda jobb som det innebär att vara sopåkare.

– Det är viktigt för att vi ska

FOTO: JAN-ÅKE ERIKSSON

Tillbaka till jobbet. Sopstrejken avblåstes i tisdags.

hålla tills vi går i pension. I dag är det inte många soggubbar som gör det, säger Jonatan Källman.

Han har själv jobbat i fyra år, men tror inte att han skulle klara sig till pensionen i det tempo som har gällt hittills.

– Det viktigaste med den här strejken är att folk förstått att det vi gör inte är lätt. Att vårt jobb har blivit tyngre och tyngre.

DEN VILDA STREJKEN blev effektiv eftersom sopåkarna var så eniga. Konflikten startade redan för ett år sedan när renhållningsföretaget Liselotte Löof AB, LLAB, vann en upphandling om sophanteringen inom Stockholm stad. Redan då började sopåkarna diskutera hur man skulle möta LLAB:s övertagande, som skulle innebära mer jobb för lägre lön. I huvudsak har sopåkarna organiserat sig själva. När det väl beslutades om strejk gick det snabbt att få med alla.

Jonatan Källman tycker att det var trist att det var tvunget att gå till strejk och tror att det hade kunnat undvikas om alla parter ansträngt sig mer från början.

– Det här var den sista utvägen och även om jag inte är stolt över

strejken i sig, så är jag stolt över att vi varit så fruktansvärt eniga.

SOPÅKARNAS REPRESENTANTER ska nu förhandla vidare med arbetsgivarna. Parallellt förhandlar även deras fackförbund, Transport. De har inte stött strejken, men stämt LLAB i Arbetsdomstolen för kollektivavtalsbrott. Jim Lassinantti, ombudsman på Transport, är också kritisk till de kommunpolitiker som gjort upphandlingen.

– Om kommunen förstod att det skulle innebära en lönesänkning om man valde Liselotte Löof AB tycker jag det är förjävligt, säger han.

Flera av de renhållningsföretag som sopåkarna jobbar för stämde i måndags de strejkande sopåkarna i Arbetsdomstolen. Den stämningen är nu tillbakadragen efter att sopåkarna återgick till arbetet. Hans-Göran Grännby, vd för LLAB, säger dock att detta inte innebär att parterna är eniga. Enligt Hans-Göran Grännby har hans företag inte gett några löften alls, utan bara sagt att man är villig att sätta sig i samtal när strejken avbrutits.

DAVID JONSTAD

david.jonstad@arbetaren.se